

Marqr. Nielsstr. Halstad.
En bedrøvet Synderuides
veemodige Klage = Sang
Overs. Hendes begaaene
Barue = Fødsel i Dølsmaal.

Trouk. 1775.

V box 35:1023

846012708

(Halstads, Margretha Nielsdatter)

En

Bedrøvet Synderindes

navnlig

Margretha Nielsdatter

Halstads

veemodige

Klage = Sang,

Over

Hendes begangne Barne-Fødsel i Dolsmaal, og udøvede Mord paa sit eget Foster; Hvorfor hun er dømt til at miste sit Hoved, som skal sættes paa Stænge, men Legemet nedgraves i Jorden.

Hvilken velfortiente Straf hun skal udstaae ved Steenberget uden for Tronhiem i Februarii Maaned 1775.

Eensfoldig sammensat i hendes Fængsel, og forfattet under den Melodie:
Hiertelig mig nu længes etc.

Tronhiem, trykt hos 1775.

V box 35:1023

I.
Jeg arme Synderinde! Beemodig
kommer frem, Med Taarene paa
Kinde, For mine Synder slem, Som
jeg begaaet haver I Sierninger og Ord,
Jeg slux i Synd fremtraver; Al min
Daarskab er stor!

2. Mig Satan mon forlede Til Ond-
skabs høye Grad, Min Synd jeg maae
begræde, Thi bitter Morder-Had Mit
eget Foster dræber! Jeg syntes det var
got; Al dolge det jeg stræber, Som blir
mig nu til Spot.

3. Jeg reent ud maae bekiende: Jeg
Ondskab vovet har, Og slux i Synd mon
rende, Ja meget daarligh var; Jeg me-
get Ondt har øvet, Og fulgte Riedets
Lyst, Al Daarskab har jeg prøvet,
Som kildret i mit Bryst.

4. Den

4. Den Frugt jeg nu maae smage, Er
idel Spot og Spee, Min Synd jeg
maae beklage Med Hierte-Græmmelse,
Med Suk og modig Taarer Min Synd
for Dine staar, Og mig i Hiertet saarer;
Thi jeg Dods-Dom nu faaer.

5. Alt Haab om Liv er ude, Nu Ti-
den nærmer sig, At løse Livets Knude,
Som vil hense mig Hen til det Stæd
at være; Hvor jeg da være skal: Enten
til ævig Dre, Eller til ævig Dval.

6. Nu maae jeg Afsked byde Fra
denne Verdens Jord; Nu maae jeg Dø-
den lide, Som begik Barne-Mord;
GUD er opvakt til Brede Mod mig saa
mangefold; Mig Satan mon forlede,
Som lidys Kaste-Bold.

7. GUD see til mig i Naade! Straf
ikke som fortient! Hielp mig i Dødens
Naade, Din Naades Aand mig send!
Du mig selv Trosten give I Dødens sid-
ste Nød, Og Sielen Glæde give I A-
brahami Skied!

8. Jeg skiotter en den Møye, Som
jeg her skal udstaae: Da jeg for hver
Mands

Mands Dye En haanlig Død skal faae:
Mit Hoved skal affældes, Mit Blod skal
gydes ud; Mit Liv hver Time ældes
Til Dødens sidste Bud.

9. O GUD! gid jeg som Peder Be-
græde maae min Synd! Som David
Dyde væder Med Poenitentes Synd!
Maria Jesu Fodder Hun toede med
Graad: Jeg ham med Graad og møder
Og Angers Sorgelaad.

10. Det er min Trost i Nøden, At
min Forældre tier Afgangne er ved
Døden, Og ey min Skiebne seer. Doe
Nar jeg monne være, Da Fader fra mig
faldt, Min Moer maae Byrden bære,
Det da paa Benner galdt

11. Nu maae jeg vel forfærdes, Naar
jeg betænker mig, Hvor Hiertet kan for-
hærdes, Og jeg saa gruelig Blev til en
Morderinde, Mit Foster dræbede; Som
andre siden finde I Modding stinkende.

12. I Dølsmaal jeg det foder, Slet
ingen veed deraf, Jeg det og siden døder
Og lægger det i Grav I Gaarden, hvor
der findes Saa meget Grus og Skarn,

At

At just min Hensigt vindes, Og skjuler
der mit Barn.

13. Jeg tænkte, dermed skulde Da
alting være dult; Men GUD seer alt
tilfulde, For ham er intet skjult; Mit
Mord blev aabenbaret, Mit Foster man-
ge faae; Nu blev min List opklaret:
Jeg maae til Fængsel gaae.

14. Manasse i sit Fængsel Blev lagt
i haarde Baand; Men han da i sin
Fængsel Erkendte Almagts Haand;
Gid jeg ogsaa maae giøre I Fængsel An-
ger-Bod, Et helligt Levnet føre, Og
kiende GUD er god.

15. O GUD! du mig bereede Til
Dødens sidste Stund! Guds Aand lær
mig at bede, Og faae en salig Blund!
Thi Satan veed jeg lober, Som brolend
Love om, Han vores Afmagt prøver,
Og dyffer os i Slum.

16. Nu da, saa vil jeg svinge Min
sidste Affkeeds-Sang; Jeg haaber snart
min Tunge skal faae en bædre Klang;
Naar jeg for Himlens Trone, Med Eng-
lers Harmonie, skal med forhøyet To-
ne Min Lovsang stemme i.

17.

17. Jeg ydmuygt beder eder, Med-
Christine een og hver, For mig til GUD
nu beder, At Satans Fristelser Mig ikke
meer maae hindre At søge Naadens Vej,
Thi GUD vil ey en Synders Fortabel-
se, o nej!

18. Bereed mig selv, o Hætte! Nu
til en salig Dod, Iesus min Talsmand
være, Frie mig fra evig Glod; Hvortil
jeg vel er skyldig, For min Uteerlighed;
Men Iesu Værdskyld fyldig, Skien-
ker Barmhiertighed.

19. Om jeg skilles med Smerte Fra
dem mig haver kjær, Det troster dog
mit Hierte: Kristus min Ven vil vær,
Som mig den Naade giver, At jeg kan
salig døe, Det mig med Trost opliver
Paa denne Verdens De.

20. Farvel nu een og alle, Som er
forsamlet her, At see naar jeg skal falde
For det dødende Sværd; Betænke sig
nu alle, Som følger Riddets Løst,
At Syndens Løn blir Galde, Som volder
Skamfuld Host.

21. Nu vil jeg mig henvende Til
dig,

dig, O Iesu Christ! Giv mig en salig
Ende, Forlad mig al min Brost! For
mig nu til den Glæde, Du mig forhver-
vet har, At jeg kand løstig gælde Blandt
de Udvaldes Skar.

22. O GUD! du for din Naade For
mig paa rette Vej! Hielp Iesu! i min
Baade, At jeg fortviler ey; I Troen
mig opholde Til Dødens sidste Blund,
Du mig din Trost tiltolde Nu udi Dø-
dens Stund.

23. Nu endes denne Biise, Og min
eenfoldig Sang; GUD give mig snart
Lise, Og løse al min Dvang! Guds
Naade mig forleene, At døe i IESU
Troe! Min Siel med dig foreene, Saa
døer jeg glad og froe.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠
Jordum har følgende Vers været
brugte i Dødens Stund, dem jeg
ogsaa vil bruge.

Synges som: Af levende GUD, jeg x.

I.
I Christi Saar jeg sover ind,
De renser mig af Synder min,

Ja

